

НАРОДЕН ТЕАТЪР "И В А Н В А З О В"

П Р О Т О К О Л

ОТ

ЗАСЕДАНИЕТО НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ,
СЪСТОЯЛО СЕ НА 16.X.1990г.

С О Ф И Я

Днес, 16.X.1990 година се състоя заседание на Дирекционния съвет при Народен театър "Иван Вазов". Присъствуваха:

ВАСИЛ СТЕФАНОВ - Директор и Художествен ръководител,
КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ - Зам.директор,
инж.ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ - Зам.директор,
АНТОАНЕТА ВОЙНИКОВА - Зав.лит.бюро,
АСЕН ШОПОВ - Режисьор,
АТАНАС ВЕЛЯНОВ - Художник-проектант,
ВЕЛКО КЪНЕВ - Съюзен председател.

По уважителни причини отсъства СТЕФАН КАШАВЕЛОВ - Гл.счетоводител(беше на семинар извън София).

Заседанието протече при следния дневен ред:

I. Обсъждане и приемане на актуализирания Правилник за вътрешния трудов ред в театъра(ПВТР).

II. Обсъждане на въпроса за въвеждане на билети с намалени цени за студенти, ученици и пенсионери, и изнасяне на безплатни представления, предназначени за социално слабите. Разглеждане на въпроси по рекламата.

III. Доклад от инж.Първанов по предложението му за награждаване на сценични работници, работили през лятото във връзка с ремонта на сцената.

IV. Доклад от Асен Шопов за готовността на "Емигранти" за премиера на 26.X.1990 год.

Васил Стефанов: Колеги, по първа точка от дневния ред - докладвано ми беше, че всички от присъстващите тук са се запознали с проекта на "Правилник за вътрешния трудов ред". Необходимо е да го обсъдим, да направим съответните поправки, след което да бъде написан, ксерографиран и поставен на видно място, за да може всеки, работещ в театъра да се запознае със съдържанието му и се придържа

към него. Само, че той е доста страници - 16, та не знам как ще се постави в табло на стената.

Кирил Воденичаров: Това е нормативен документ, който регламентира правилата за работа, правата и задълженията, както на ръководството, така и на работника. Трябваше да се актуализира старият правилник съобразно новия Кодекс на труда. Проектът се разработи от един юрист с прякото участие на Кашавелов, Минкова, моето и на други специалисти от театъра. Той е задължителен за всяко учреждение и предприятие и за в бъдеще всеки новоназначен трябва да бъде запознаван освен с другите нормативни документи и с Правилника за вътрешния трудов ред.

Асен Шопов: В случая има два различни момента. Единият е, че в съществуващия правилник са нанесени промени, той е осъвременен и ние тук трябва да го приемем. То е различно от това, да внесем промяна в съдържанието на предложения проект. Аз имам впечатление, че трябва да се направят някои редакционни корекции. Да се помисли и с фиксираните часове за начало на репетициите, идване преди представление, начало на представленията - при това динамизирано време не трябва ли да настъпят промени и при тях?

Н. Минкова: Правилникът е разработен в съответствие с КТ и залегналите в него законни положения не подлежат на обсъждане. Промяна може да се направи само по отношение на часовете за начало на репетиции и представления, и др.п., но практиката е показала, че прилаганите до този момент са най-удачните.

Асен Шопов: По отношение на трудовата дисциплина - би могло да се помисли дали е най-правилно, например, актьорът да идва един час преди представление или суфльорът 15 мин. и т.н. (Към Васил Стефанов) Ако сте сигурен, че той отговаря на всички наши правила - готов съм да го преподпиша.

Васил Стефанов: Да обясня - знам, че за днешното заседание

всички от присъстващите са имали възможност като мен да се запознаят задълбочено с проекта за ПВТР. Аз съм направил някои стилови и езикови поправки. В тази ситуация трябва да се освободим от някои прилагателни. Нямам нищо против да продължим обсъждането на следващото заседание, но разберете, Правилникът все пак трябва да се приеме някога и да се въведе в сила.

Кирил Воденичаров: Не би трябвало да се омаловажава този Правилник, защото е важен документ, който регламентира работата в театъра. Тази разгъвка на КТ е различна за различните предприятия и учреждения. Новите институции, които се явяват в защита на работниците се придържат твърде много към действието на ПВТР. Асен Шопов е прав, че това е възстановяване на основните правила от стария правилник, но това е в театъра и не може да има съществени промени.

Асен Шопов: Можем да го осъвременим съобразно динамизирането на живота, но това трябва да носи друга отговорност. Всъщност и сега съм готов да преподпиша.

Кирил Воденичаров: Аз съм от хората, които държат правилникът да се приеме час по-скоро, но в никакъв случай това не бива да се претупва. Много е сериозно, тъй като с някои работници сме стигали до съд и тогава правилникът изпълнява ролята си като важен доказателствен документ.

Белко Кънев: Не е ли добре по-разширен състав да се запознае със съдържанието на проекта, дори всички работници да се запознаят с текста и да участвуват в обсъждането му?

Васил Стефанов: Готов съм още сега да се определи дата за общо събрание, на което да се разгледа проекта на ВПТР, но тъй като това е документ, съответстващ на КТ и Дирекционният съвет има задължението да го одобри, а не да го съгласува с общото събрание на работниците, предлагам да вземем решение - на 23.X., т.е.

другия вторник, на заседание на разширения състав на Дирекционния съвет да се разгледа, обсъди и приеме новия Правилник за вътрешни трудов ред. До тогава нека всички се запознаят със съдържанието на проекта, за да участвуват пълноценно в обсъждането.

II. Васил Стефанов: Колеги, имам лично пристрастие по тази точка от дневния ред. С Воденичаров и с други от тук присъстващите съм водил разговори поотделно, но не съм запознавал Дирекционния съвет по същество с този въпрос. Става дума за следното: въпреки че от идеята да не се играе на празни места си мисля дали не е по-добре да се пуснат билети с цена 50% намаление или дори срещу 50 стотинки за студенти, пенсионери и ученици, а дори да има месечно по едно безплатно представление. Това би могло да се окаже жест към така наречените социално слаби, а и вид реклама на театъра. Завчера ми стана криво като чух по радиото, че малкият театър зад канала обяви, че пуска билети с намаление. Защо ние да не бяхме първи? Това има рекламен ефект. Ще приемем като правило да въведем студентски билети с намаление. За пенсионери също да въведем намаление, но това е по-специфичен въпрос. Необходимо е да определим на какъв принцип ще става намалението – дали с 50%, независимо от това къде се намират местата или ще определим отделни пояси с намаление. Предимството на първия принцип е, че можем да продадем целия салон с намаление, а при втория – можем да продадем с намаление само определени места, което ни ограничава. Давам ви право да се изкажете приемате ли предложението ми и какъв да бъде принципът на намаление.

Асен Шопов: По принцип нямам нищо против идеята, но как ще се реализира това? Ползуваните от нашия театър бланкови билети ще позволят ли това?

Кирил Воденичаров: Вече не са бланкови. Билетите се про-

дават по скица и се надписват в момента на продажбата.

Асен Шопов: Добре. А как ще легитимираме пенсионерите?

Васил Стефанов: Пенсионерите у нас ползват различни привилегии въз основа на паспорта си. Само, че трябва да имаме предвид - пенсионерите не водят толкова късен живот и след 19 ч. предпочитат да не ходят никъде, а да си бъдат в къщи. Те биха посещавали представления в по-ранни часове. Затова веднъж месечно да имаме по едно представление примерно от 17 ч., специално за тази възраст хора.

Асен Шопов: Това значи ли, че вместо вечерно представление ще има дневно от 17 ч?

Васил Стефанов: Да.

Антоанета Войникова: Защо да не се комбинират малка и голяма сцена? Когато на голяма има ранно представление на камерна да си има вечерно и обратно?

Асен Шопов: Нали решихме да се върнем към седмичен афиш. Да решим в един ден от седмицата да има социално представление.

Васил Стефанов: Да се концентрираме върху намалението стойността на билетите за студенти. Нека дадем възможност на младите хора, които са бъдещето на страната и които в момента са финансово слаби, да влязат в нашия салон, да гледат нашите представления.

Кирил Воденичаров: Обявява се намаление - цена 2 лева. С щемпъл върху билета се отразява, че той е с намаление (за студент или за пенсионер), за да може да се упражни контрол на пропуск и се избегне възможността от злоупотреба (пенсионер купил билета, пък го дал на друг). Освен това веднъж месечно да има по едно социално представление.

Велко Кънев: Войници, ученици, студенти и пенсионери да се ползват с намалени билети и на принципа - по цялата скица. Там където има свободни места да може да се продават с намаление. Да се

определи най-ниската цена, примерно 2 лева, но да се регламентира - премиерни представления се продават без намаление.

Васил Стефанов: Разбира се!

Час по-скоро да се вземе решение и да се даде гласност на това решение. В такъв случай има ли някой, който е против идеята? Съжалявам, че главният счетоводител Кашавелов не е тук, за да си каже мнението. Да считам ли, че идеята е приета?

В тази връзка, много остро се поставя въпроса за нашата разгласа. Очебиещо е, че рекламата ни е демоде като стил и като средства и тук трябва да се направи решителна крачка напред. Бих поставил въпроса - час по-скоро да вземем решение за намалението и веднага да го разгласим. Госпожа Войникова, кога да поканим Радост Вълчева, за да я запознаем с идеята?

Антоанета Войникова: Още на следващото заседание.

Васил Стефанов: Решихме да се проектират и изработят едни стойки, за които ще ни бъде необходима помощта на Атанас Велянов. Обръщам се към него с молба да изработи проекти за стойки със стъклени витрини, на които да слагаме плакати и други материали за визуална реклама. Тези стойки ще монтираме между колоните на театъра, отпред на входа. Трябва бързо да се направят стъпки в това отношение.

Атанас Велянов: Мога да Ви кажа, че отдавна говорим за тази реклама и дори имахме изработени проекти. За съжаление има едно голямо съпротивление от страна на СНС, защото театърът е паметник на културата и пред него не може да се поставя нищо.

Васил Стефанов: Наско, ако наистина имаш проекти, нахвърли нещо, защото положението ни е пожарно.

Асен Шопов: Това, дето говорим, че сме в страшно изостанало състояние по отношение на рекламата и почваме да го осъзнаваме е едната страна на нещата. Но това, че ще се направи с желязо

и стъкло реклама – това е несериозно. Необходимо е щатно присъстви на човек, който да се занимава с този въпрос. Трябва да има плакатист – плакати, витрина, визуални материали, снимки. Тогава ще погледнем, че тази бутка, която стои тук на ъгъла, никак не е лоша, но е със стари плакати. Например рекламата за "Образ и подобие" е антиреклама. Това е пано, което не е за театъра. За премиерата там трябваше да стои нещо, което е на ниво, да е професионално. И нещо друго, във връзка с реда – щом като преди един месец в разпределението е настъпила промяна, тя веднага трябва да се отрази в програмата. Какво имам предвид? Юри Ангелов влезе в "Черна комедия", а в програмата продължава да фигурира името на Константин Цанев.

Кирил Воденичаров: Винаги своевременно е отразявана всяка промяна и още утре ще се заинтересувам каква е причината за този пропуск.

Васил Стефанов: Трябва веднага да се обърне внимание на това и дори да се извиним на Юри Ангелов.

Мисля, че тази пиеса трябва по-често да се представя пред публика.

Това е вторият въпрос, който си оставяме за следващия вторник.

III. Предоставям думата на Асен Шопов да ни запознае с готовността на "Емигранти" за премиера в петък. Рекламата е много бедна. Трябва тези два дни да вдигнем максимална шумотевица около нейното излизане, да има повече празничност и реклама, защото София не знае за предстоящото премиерно представление.

Асен Шопов: Фактите са неблагоприятни. Осъзнавам един друг факт – като на сън, когато те гонят, искаш да бягаш, а не можеш. Ако трябва да говорим за сроковете – те не са спазени. От петък до този момент декора се протака. Ако построят сега сцената, довечера ще се заложи осветлението и утре ще бъде единствената пълна репети-

ция. В четвъртък сутринта ще влязат хората за пресконференцията, в петък сутринта репетиция и ~~кухнята~~ вечерта – премиера. Какъв е ефектът – това, че резултатът е на лице, когато в салона влязат хората. Никога не можем да се самонатоварим предварително, а погледим даме към резултата когато влезе публиката. Няма опасност да стане гаф. Отделно, на части всичко е готово, но не може да се получи психологическия ефект като цяло.

Васил Стефанов: Няма да има Художествен съвет. В четвъртък ще гледа Режисьорският съвет, а след представлението ще има пресконференция с журналистите.

Не веднъж съм поставял въпроса за фoaето на камерна сцена. Искам да се освободи от складираните там столове и декор. Да съберем лицата, от които зависи това и да решим какво да правим.

Кирил Воденичаров: Няма помещение, в което да се приберат столовете, а те са необходими за камерна сцена и трябва да са под ръка.

Васил Стефанов: Държа да се махне тази купчина развалини, която разваля настроението на човек преди да е влязъл в салона.

Асен Шопов: Това е фoaе на театър и трябва да се освободи от всичко излишно.

Васил Стефанов: Утре в 10 ч. двамата заместник директора ще дойдат при мен, за да решим в какъв ред ще започне изпълнението на тази задача и какъв краен срок да поставим за това.

инж.Людмил Първанов: Искам да обясня, че ателиетата не работят по декора, тъй като Панков им наредил спешно да изработят рекламната трансперанта, която да се закачи между двете колони на централния вход на театъра.

Кирил Воденичаров: Как е възможно! Има четири железари и толкова художници, т.е. достатъчно са, за да може някои от тях да работят по декора, а други по рекламния материал. Още повече като

се има предвид, че декора не бива да се бави.

Васил Стефанов: Стигам до извода, че трябва да си координираме действията – двамата заместник директора и аз. Явно имаме разминаване в разпорежданията, което се използва от работниците.

IV. Васил Стефанов: инж.Първанов да запознае Дирекционния съвет с предложението си за награди.

инж.Първанов: През лятото, когато целият театър беше в отпуски, тези хора идваха на работа и участваха в ремонта. Предложението е на обща сума 3030 лева.

Васил Стефанов: Това е докладна записка, резюмирана от Дико Фучеджиев. Заварено положение е, заповедта ще подпиша аз.

Кирил Воденичаров: Аз имам едно принципно възражение – тези хора са работили през лятото, но сега ще си ползват отпуската. КТ дава право на ръководството да прецени кога да пусне работниците в отпуск. Не виждам резон в това – тъй като не са били в отпуск през лятото, сега ще го ползват и тук нищо не губят. За това, че са работили през лятото могат да получат награди, но не в размер, покриващ няколко пъти техните заплати, а като морално възнаграждение. Не трябва да разхищаваме сумите за награди и да плащаме такива при изпълнение на служебните задължения, т.е. за това, за което работниците получават заплатата.

Васил Стефанов: Възражението Ви по практиката ли е или по случая?

Кирил Воденичаров: По практиката.

Асен Шопов: Има ли опасност хората да останат измамени? Обещано ли им е предварително получаването на тези награди?

инж.Първанов:(Опитва се да обясни поименно участието на всеки в извършването на работата – облицоване със стъклена вата, изхвърляне на боклук, транспортиране, превеждане от и на немски и т.н., и т.н.)

Асен Шопов: Ясно! Съгласен съм в принципа с Воденичаров. Конкретно – щом като на хората им е обещано, трябва да им се плати, но за в бъдеще да се промени практиката.

Васил Стефанов: Поставени сме пред един свършен факт. Аз съм противник на този начин на действие. Започвам да се притеснявам, че няма толкова лесно да се съгласявам с плащането за всяко нещо. Тук хората са свикнали да искат заплащане на всяка свършена работа. В дадения случай става дума за хора, които са свършили работа, но веднъж тези хора, получили парите, ще се пазарят за всяка задача. Идват дни, в които ще броим не само личните пари, но и общите, държавните. Сметкаджийското мислене може да ни изиграе лоша шега. Това не ми харесва и при пръв удобен случай ще го заявя пред всички. Ние се научихме да мислим, че трябва да ни се плаща за най-малкия труд, който положим, а за това, че ни се плаща за 8 часа работно време, можем и да не вършим нищо.

Имаме ли други въпроси?

Кирил Воденичаров: Кадровите въпроси. От много време ги отлагаме. Например кандидата за Зав.пост.част.

Васил Стефанов: Да запознаем Съвета за какво става дума.

Кирил Воденичаров: Да назначим един млад човек, който да се учи от Панков. Докато усвои работата на Зав.пост.част и замести Панков да бъде назначен като снабдител и да работи и като такъв. Освен това, по отношение на назначаването – решили сме до Нова година да не назначаваме на освободените места.

Людмил Първанов: Това и за заместването ли се отнася? Аз съм подписал за заместване по чл.68 т.3, но ако и за това се отнася няма да подписвам.

Васил Стефанов: Утре в 10 ч. да се съберем при мен тримата и да си поговорим по тези въпроси. Имаме доста неща да си кажем и уточним.

Атанас Велянов: В последна сметка не разбрах какво трябва да правя с рекламата.

Васил Стефанов: Лошото е, че започнахме сезон без да имаме нещо, с което да подготвим и атакуваме публиката. Това е един важен въпрос, на който ще се връщаме още много пъти – ще го обсъждаме, ще вземаме решения и ще действваме.

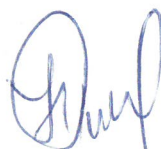
Закривам заседанието.

Благодаря ви за присъствието и участието в дебатите.

София,

16.X.1990 год.

Протоколчик:

/Н.Минкова/